

अवि

अवारणीयं । अवारितयं । वारणायोग्यं । यथा,—
 “नमस्ते नित्यविलसद्दिव्यवस्त्रनिकेतन ।
 अत्रार्थवीर्यवर्षं विष्णोर्यत् प्रणमान्यहं” ॥
 इत्युत्कलखण्डे २७ अध्यायः ॥
 अवासाः, [स्] चि, (नास्ति वासो यस्य ।) वस्त्र-
 रहितः । नमः । इत्यमरः ॥
 अवास्तवं, त्रि, अयथायं । भिष्या । न वास्तवं अवास्त-
 वमिति नञ्समासनिष्पन्नं ॥
 अवाहः, चि, परिरेहः । अवपूर्वकाच्छातोरेल्-
 प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
 अविः, पुं, (अवि + इन् ।) सूर्यः । पर्वतः । मेघः ।
 इत्यमरः ॥ [इति मनुः ।]
 (“शशुकरखरोट्टायां गोऽजाविमृगपक्षिणां” ।
 “मूत्राणि हस्तिकरभमहिषीखरवाजिनां ।
 गोजावीनां स्त्रियां पुंसं मूत्रवर्ग उदाहृतः” ॥
 इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे ॥)
 नाथः । मूषिककम्बलः । इति मेदिनी ॥ प्राचीरं
 वायुः । इति दृष्टी ॥
 अविः, स्त्री, ऋतुमती । इत्यमरः ॥
 अविकटः, पुं, (अवीनां मेघाणाम् संघातः । अवि +
 कटच् ।) मेघसमूहः । इति संक्षिप्तसारपरि-
 शिष्टं ॥ भेडारपाल इति भाषा ।
 अविकटः, त्रि, अविशालः । अकरालः । अविस्तारः ।
 न विकटः अविकटः इति नञ्समासनिष्पन्नः ॥
 अविकं, स्त्री, (अवि + क ।) हीरकं । इति राज-
 निर्घण्टः ॥ (हीरकशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः ॥
 अविकारी, [न्] चि, (न विकारी + नञ्त्त्पुरुषः ।)
 विकाराजनकः । यथा रुहस्पतिः ।
 “कन्दमूलफलैः पुष्यैः शक्तैः सुक्तरसन्तु यत् ।
 अविकारि भवेन्मेध्यमभक्ष्यं तदिकारहृत्” ॥
 इत्याङ्गिकाचारतत्त्वं ॥
 अविगन्धिका, स्त्री, (अवेष्कागस्य गन्ध इव गन्धो-
 ऽस्याः । ततः सार्धं कन् ।) अग्रगन्धारुहः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 अविगीतं, त्रि, (न विगीतम् । नञ्त्त्पुरुषः ।)
 अनिन्दितं । यथा । “नापि मङ्गलं सफलमविगीत-
 शिष्टाचारविषयत्वाद्दर्शवत्” । इति मङ्गलवाद-
 चिन्तामणिः ॥
 अविमः, पुं, (न विमः । तञ्त्त्पुरुषः ।) करमर्दक-
 रुहः । इत्यमरः ॥ पानिआमला इति ख्यातः ।
 इति सारसुन्दरी ॥
 अविचारः, पुं, (नास्ति विचारो यस्येति ।) अन्यायः ।
 अत्याचारः । विचाररहिते त्रि । (विचारभावः ।)
 यथा,—
 “अविचारेण सर्वाभिरनुष्ठेयन्तु तत् पुनः ।
 संसारोत्तारणाशालमेतद्देवदेविदो विदुः” ॥
 इति मत्स्यपुराणं ॥
 अविचारितः, त्रि, (न विचारितः । नञ्त्त्पुरुषः ।)
 अज्ञातविचारः । अविचेचितः । अविचारशब्दादि-
 तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (“अतः सर्वथाऽविचारितं
 कर्म न कर्तव्यम्” । इति पञ्चतन्त्रम् । अवि-
 चेचितं सम्यग्विवेचनं विना । यथा,—

अवि

“स किं भयः स किं मन्ती य आदावेव भूपतिम् ।
 युद्धोद्योगं स्वभूत्यागं निर्दिश्यत्विचारितम्” ॥
 इति हितोपदेशः ।)
 अविच्छिन्नं, स्त्री, (न विच्छिन्नं, नञ्त्त् ।) विच्छेदा-
 भावन्तु । अनिष्यन्तिम् । यथा,—
 “अविच्छिन्ने कथम्भावे यत् प्रधानस्य पश्यते ।
 अविज्ञातफलं कर्म तस्य प्रकरणाङ्गता” ॥
 इति मलमासतन्त्रम् ॥
 अविज्ञः, त्रि, (न विज्ञः । नञ्त्त्पुरुषः ।) अप्रवीणः ।
 अनिपुणः । अनभिज्ञः । अशिञ्चितः । अज्ञता ।
 यथा,—
 एते सर्वे गुणाः कान्त सन्ति कान्ते त्वयि ध्रुवं ।
 त्वं न वाञ्छन्ति याः कान्तास्ता अविज्ञाश्च वक्षिताः” ॥
 इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे २३ अध्यायः ॥
 अविज्ञेयं, त्रि, (न विज्ञेयं । नञ्त्त्पुरुषः ।) दुर्ज्ञेयं ।
 यथा,—
 “आसीदिदं तमोभूतमप्रज्ञातमलक्षणं ।
 अप्रतर्क्यमविज्ञेयं प्रसुप्तमिव सर्वतः” ॥
 इति मानवे १ अध्यायः ॥
 अविडीनं, स्त्री, (न विडीनम् । नञ्त्त्पुरुषः ।)
 पक्षिणां आभिमुख्याभिगमनं । इति महाभारतं ॥
 अवितं, त्रि, (अवि + त्त ।) ज्ञातं । रक्षितं । इत्यमरः ॥
 अवितथं, स्त्री, (न वितथम् । नञ्त्त्पुरुषः ।)
 सत्यं । (“अवितथमाह प्रियंवदा” । इति प्राकु-
 न्तले ।) तद्विशिष्टे चि । इति रत्नावली ॥
 (सार्धकं । यथा,—“वत्स ! अवितथैषा तव
 भारती भवतु” । इति नागानन्दे ।)
 अवित्यजः, पुं, स्त्री, (न विश्लेषण त्यज्यते रसायना-
 दिषु इति । न + वि + त्यज + क ।) पारदः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 अविदूसं, स्त्री, (अवेर्मेषस्य दुग्धम् । अवेः दुग्धे
 योऽदूसमरीसचः, इति दूसप्रत्ययः ।) मेघदुग्धं ।
 इति हेमचन्द्रः ॥ (मेघदुग्धविवरणेऽस्य विशेषो
 ज्ञेयः ।)
 अविद्वर्णा, स्त्री, अम्बुजा । आकनादि इति
 ख्याता । इति भृङ्गराजः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 अविद्वर्णी, स्त्री, (न विद्वः पर्यारूपः कर्णो यस्याः ।)
 विद्वकर्णीलता । इति भरतः ॥ (माचिकाशब्दे-
 ऽम्बुकीशब्दे चास्या गुणादयो ज्ञातव्याः ।)
 अविद्याः, त्रि, (नास्ति विद्या यस्य सः ।) विद्यारहितः ।
 अविद्वान् । विद्याहीनः । यथा,—
 “अविद्यो वासविद्यो वा ब्राह्मणो मामकी तनुः” ।
 अपि च । कात्यायनः ।
 “नाविद्यानान्तु वैद्येन देयं विद्याधनात् क्वचित्” ॥
 इति दायतत्त्वं ॥ अन्वयः ।
 “अविद्यानान्तु सर्वेषामीहातञ्जेडनं भवेत् ।
 समस्तत्र विभागः स्यादपित्य इति धारणा” ॥
 इति मानवे ६ अध्याये २०५ श्लोकः ॥
 अविद्यमानः, त्रि, (न विद्यमानः । नञ्त्त्पुरुषः ।)
 अवर्त्तमानः । सत्तारहितः । अभावः । यथा
 नारदः,—
 “अविद्यमाने पित्रर्धे सांशादुद्भूय वा पुनः ।

अवि

अवश्यकार्याः संस्कारा भाट्टभिः पूर्वसंस्कृतैः” ॥
 इति दायतत्त्वं ॥
 अविद्या, स्त्री, (न विद्या । नञ्त्त्पुरुषः ।) अ-
 ज्ञानं । इत्यमरः ॥ माया । इति वेदान्ते ॥ (अह-
 ङ्कारहेतुकमज्ञानं, भिष्याज्ञानं, विद्याविरोधिनी,
 अयथावर्तुद्धिः । यदुक्तम्,—
 “अविद्याया अविद्यात्मिदमेव तु लक्षणम् ।
 यत्प्रमाणासहिष्युत्वमन्यथा वस्तु सा भवेत्” ॥
 अन्वयः,
 “स्येयं भ्रान्तिर्निरालम्बा सर्वान्यायविरोधिनी ।
 सहते न विचारं सा तमो यद्विवाकरम्” ॥
 अथक्तमहदहङ्कारपञ्चतन्त्रेऽम्बुजात्मसामुद्रिः ।
 यथा,—“शरीरे मनुष्योऽहमित्यादि” । इत्यथ
 सर्वलोशमूलभूता तम इत्युच्यते ।
 “अविरोधितया कर्म नाऽविद्यां विगिर्वर्त्तयेत् ।
 विद्याविद्यां निहन्त्येव तेजस्तिमिरसंधवत्” ॥
 इति आत्मबोधः ।)
 अविधिः, पुं, (न विधिः । नञ्त्त्पुरुषः ।) अवि-
 धानं । शास्त्राविहितं । यथा,—
 “येऽप्यन्यदेवताभक्ता यजन्ते अज्ञयान्तिताः ।
 तेऽपि मांमेव कौन्तेय यजन्यविधिपूर्वकं” ॥
 इति श्रीभगवद्गीतायां ६ अध्याये २३ श्लोकः ॥
 अपि च याज्ञवल्क्यः ।
 “वसेत् स नरको घोरे दिनानि पशुरोमभिः ।
 अमितानि दुराचारो यो हन्यविधिना पशून्” ॥
 इत्याङ्गिकतत्त्वं ॥
 अविनः, पुं, (अवि + इन्च् ।) यष्टा । यागकर्त्ता ।
 इत्युणादिकोषः ॥
 अविनयः, पुं, (न विनयः । नञ्त्त्पुरुषः ।) विनया-
 भावः । यथा,—
 “बहवोऽविनयान्नद्या राजानः सपरिच्छदाः ।
 वनस्था अपि राज्यानि विनयात् प्रतिपेदिरे ॥
 वेणो विनयोऽविनयान्नङ्गस्यैव पार्थिवः ।
 सुदासो यवनस्यैव सुमुखो निमिरेव च” ॥
 इति मानवे ७ अध्याये ४०/४१ श्लोकौ ॥ (अशि-
 टाचारः । यथा,—
 “अग्रमाचारव्यविनयं सुगमासु तपस्त्रिकन्यकासु” ॥
 इति प्राकुन्तले ।) अविनीते चि ॥
 अविनाभावः, पुं, (विना व्यापकं विना न भावः
 स्थितिः ।) व्याप्तिः । व्याप्यनिष्ठव्यापकनिष्पित-
 धर्मः । यथा,—“वङ्गिमान् धूमात्” इत्यादौ
 धर्मनिष्ठा वङ्गिनिष्पिता व्याप्तिः ॥ इति न्याय-
 मीमांसयोर्मतं ॥ तत्पदार्थे तत्पदार्थाभाववद्वृत्ति-
 त्वाभावः । यथा । केयमाकाङ्क्षा न तावदविना-
 भावः । नीलं सरोजमित्यादौ तदभावात् । विमलं
 जलं नद्याः कच्छे महिष इत्यत्र जलान्वितनद्या
 अविनाभावात् कच्छे साकाङ्क्षातापत्तेः । इत्या-
 काङ्क्षाचिन्तामणिः । अविनाभाव इति । तत्पदा-
 र्थेन विना यो भावः सत्त्वं तदभाव इत्यर्थः ।
 तत्पदार्थे तत्पदार्थाभाववद्वृत्तित्वाभावस्तत्पदार्थे
 तत्पदार्थाकाङ्क्षा इति भावः । इति तट्टीका
 माधुरी ॥